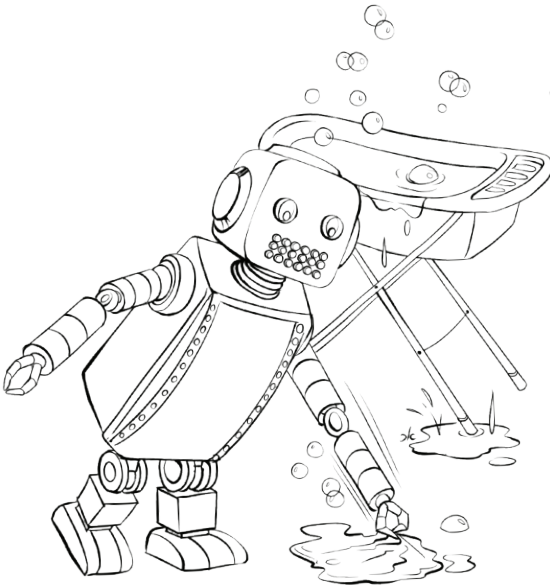
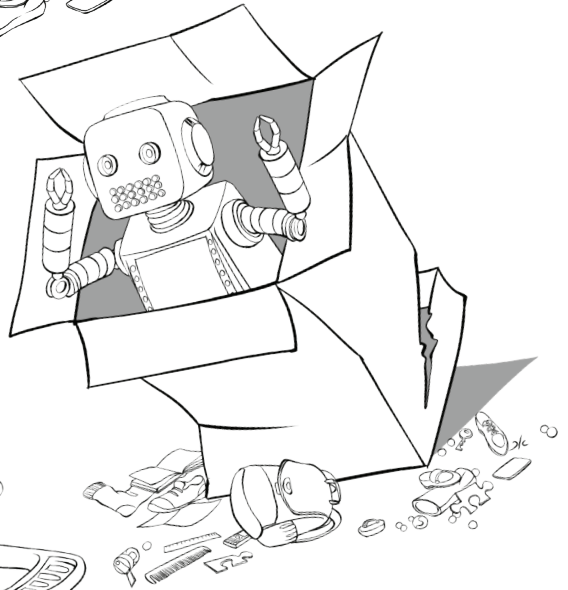
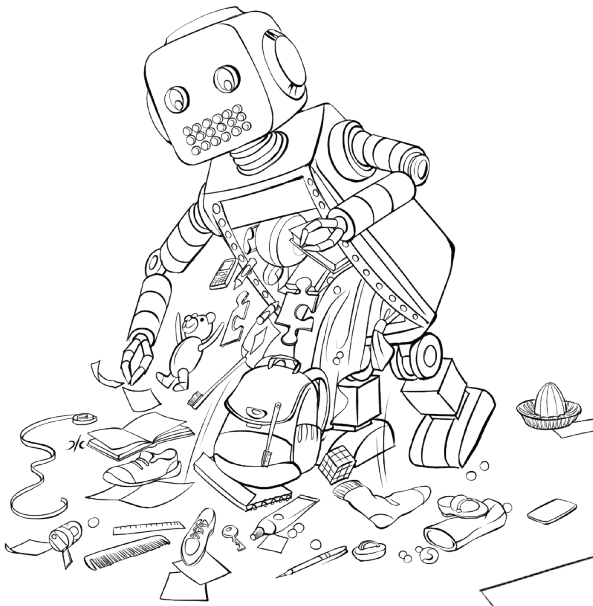
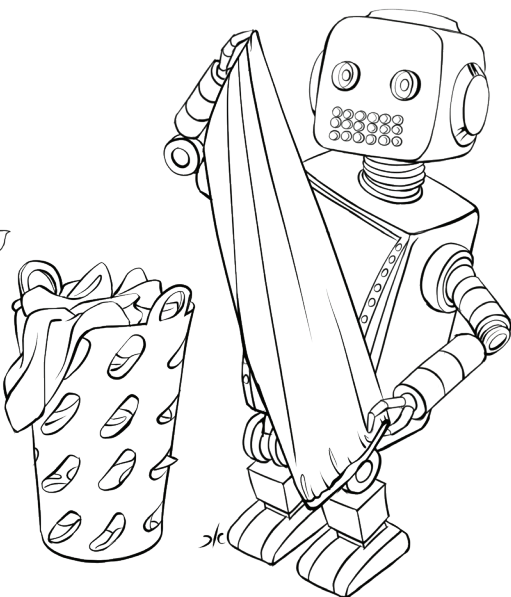
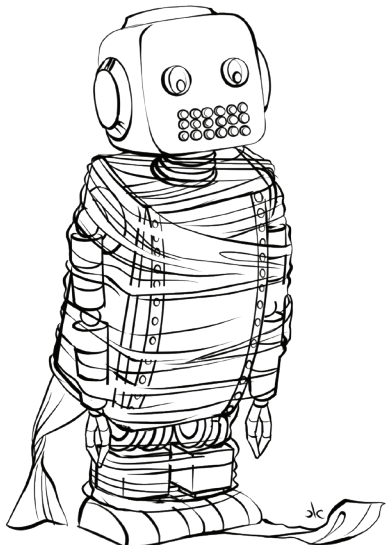
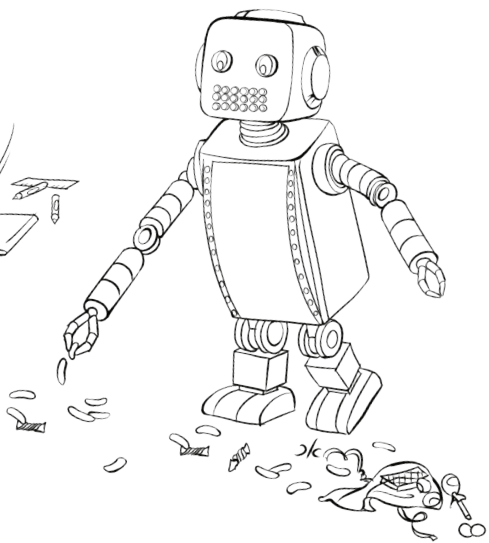
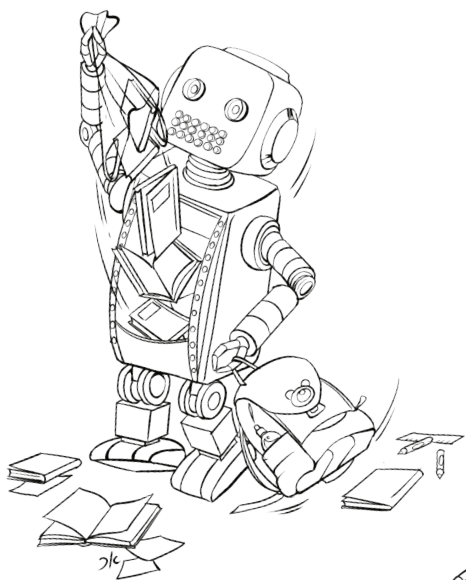

הי רובי

מרים קרייטמן

פֶּרֶק 1

"דע לך בְּנִי, דע לך בְּנִי..." נָגַן הַטֵּלְפוֹן. אֶלְחָנָן רָץ לַעֲנוֹת, וְנִעָצַר מוֹל גִּבְעַת הַכִּבְסִים שֶׁחִכְתָּה עַל הַסֵּפֶה לִיד גּוֹאֶלֶת וּמְקַפֶּלֶת. הַצִּלְצוֹל בָּקַע מִתַּחַת הָעֶרְמָה. חֲלָצוֹת רָטְטוּ שָׁם בְּעֹז וְגִרְבִּים שְׁחָרִים רָעְדוּ וְצָנְחוּ אֶל הָרִצְפָּה, אָבֵל הַטֵּלְפוֹן לֹא נִמָּצָא.

"תַּעֲנֵנוּ כְּבֹר, זֶה סִבְתָּא פְּלוּרִידָה", הִכְרִיזָה אֶהוֹבִי, אֱלוֹפֶת הַטֵּכְנֹלוֹגְיָה בִּבִּית, מֵהַמְטָפֶת. "זֶה הַצִּלְצוֹל שֶׁהֶצְמַדְתִּי לַמְסָפֶר שְׁלָה, נוֹ, תִּרְיֵמוּ לָהּ!"

הַפִּקְדָּה הַכּוֹרֶתִית שְׁלָה לֹא הוֹעִילָה, מִשּׁוֹם מָה. אֶלְחָנָן פִּשְׁפֵּשׁ בֵּין הַכִּבְסִים, צִיֵּב נִסְתָּה לְחַטֵּט מִצְדָּה הַשְּׁנִי שֶׁל הָעֶרְמָה, וְצִיֵּבִי רָץ לְסִלּוֹן תוֹךְ כְּדִי שֶׁהוּא קוֹרָא: "תָּנוּ לִי לְדַבֵּר עִם סִבְתָּא, אָנִי

חַיִּב לְסַפֵּר לִי--" הוּא הִגִּיעַ לְסֵלּוֹן וְנִעְצָר בְּאַמְצַע הַמָּלֶחָה. "אֵיפֹה הֵטְלַפּוֹן?" שָׁאַל בְּקוֹל אֶת מָה שְׁאַחֲיו הַבִּינוּ קֶדֶם.

"תַּעֲזֹר לְחַפֵּשׂ בְּמִקּוֹם לְשָׂאֵל שְׂאֵלוֹת", רִטְנָה תְּאוֹמָתוֹ וְהַמְשִׁיכָה לְחִטֵּט בֵּין הַכְּבָסִים. הֵטְלַפּוֹן הִשְׁתַּתֵּק בִּיָּאוֹשׁ, וְאַחֲרֵי דְקָתִים - פָּצַח שׁוֹב בְּגִגּוֹן "דַּע לָךְ בְּנִי" מִשְׁתַּפֵּה.

צְבִיקִי נָגַשׁ בְּמַעֲשִׂיּוֹת וּבִיד מְהִירָה גָרָף אֶת הָעֶרְמָה אֶל הָרִצְפָּה, מִתְעַלֵּם מִמַּחְאוֹתֶיהָ שֶׁל אֶהוֹבִי: "אָבֵל זֶה כְּבִיסָה נִקְיָה שֶׁהוֹצֵאתִי אֶתְמוֹל מִהַמְּכֹנֶה!"

עֲרַמַת הַבְּגָדִים שָׁעַל הָרִצְפָּה הַמְשִׁיכָה לָנוּעַ, שְׁתֵּי גָלוֹת זוֹהָרוֹת הִתְגַּלְגְּלוּ מִתּוֹכָהּ אֶךְ הֵטְלַפּוֹן עוֹד לֹא הִתְגַּלְגְּלָה לְפָנֶיהֶם. "הַפְּלֵת אֶת הֵטְלַפּוֹן עִם הַבְּגָדִים!" קָלְטָה צִיבִי, וְסִלְסוּלִי "שֶׁכָּכֵל מַצֵּב שֶׁהוּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶתִּי" אֲשָׁרוֹ אֶת הַשְּׁעָרָתָה.

אֶלְחָנוֹן הִתְיָשָׁב עַל הָרִצְפָּה וְהִחֵל לְהִסִּיט לְצַדִּדִּים בְּגֵד אַחֲרֵי בְּגֵד. שָׁלַף כֶּפֶה מְקַמָּטֶת אַחַת, שְׁתֵּי חֲשֻׁבוֹנִיּוֹת מְכַתְמוֹת, עֵתוֹן הִילָדִים שֶׁל שָׁבוּעַ שָׁעֵבֶר, שְׁכָפוֹל קְרוּעַ לְמַחְצָה, נֶעֱלַל בֵּית גִּלְמוּדָה וְ... הֵטְלַפּוֹן הַמְזוּמָרֵר נִשְׁלַף סוּף סוּף הַחוּצָה.

"תֵּן לִי לְדַבֵּר עִם סִבְתָּא!" קָפַץ צְבִיקִי וְנָטַשׁ אֶת הַכֶּפֶה, הִגְלוֹת וְהָעֵתוֹן לְמִרְגְּלוֹת עֲרַמַת הַכְּבָסִים.

אֶלְחָנוֹן סָרַב וְאַמֵּץ אֶת הַשְּׁפוּפָרֶת הָאֲלֹחוּטִית אֶל אָזְנוֹ. "לֹא רוּצָה, אֲנִי מִצְאָתִי אֶת הֵטְלַפּוֹן. גַּם אֲנִי רוּצָה לְדַבֵּר עִם סִבְתָּא". בַּתְּגוּבָה לְחֻצָּה אֶהוֹבִי בְּזִרְיוֹת עַל מִקְשׁ הָרַמְקוּל, וְקוֹלָהּ הִלָּבְבִי

שֶׁל סִבְתָּא נִשְׁפָּךְ לַחֲלֵל הַחֲדָר.

"יְלָדִים, מָה שְׁלוֹמְכֶם? עוֹד לֹא אָמַרְתִּי לָכֶם מִזֵּל טוֹב", קָרָאָה סִבְתָּא פְּלוּרִידָה מֵהַפּוּמִית. "רְאִיתֶם כָּבֵר אֶת הַתִּינֶקֶת?"

אֶלְחָנָן שָׁמַח לְסַפֵּר עַל הַבִּקּוּר שֶׁהֵם עָרְכוּ בְּבֵית הַחוּלִים, כְּשֶׁהַתִּינֶקֶת הָיְתָה בַּת יוֹמִים בְּלִבָּד.

"אֵיזָה יֶפִי", הִתְמוּגְגָה סִבְתָּא, וְהִמְשִׁיכָה: "אֲמֹא כָּבֵר חֲזָרָה הַבֵּיתָה, נָכוֹן? אֶפְשָׁר לְדַבֵּר אִתָּה?" שָׁאַלָה אֲמֹא שֶׁל אֲמֹא, הֲלֹא הִיא סִבְתָּא גְרוּסָמֶן מִמִּיאֲמִי שֶׁבְּפְּלוּרִידָה.

"בְּסוֹף אֲמֹא נִסְעָה מִבֵּית הַחוּלִים יֵשֶׁר לְבֵית הַהַחֲלָמָה", הִסְבִּירָה צִיבִי אֶל חוּרֵי הָרַמְקוּל.

"וּוִנְדֵּרְפוּל", הִתְמוּגְגָה סִבְתָּא, "וְאַתֶּם יְלָדִים טוֹבִים, נוֹתְנִים לָהּ לְנוֹחַ וּלְהַתְאוּשָׁשׁ, נָכוֹן?"

אֶלְחָנָן הִנִּיחַ בְּהַתְלַהּבוֹת, מִנֶּכֶס אֶת הַמַּחְמָאָה לְעֶצְמוֹ.

"סִבְתָּא, הַכִּנְתִּי לְאֲמֹא שֶׁלֹּט 'בְּרוּכָה הַבָּאָה' לְדָלֶת", הוּא סִפֵּר בְּגִיָּוָה.

"וְאֲנִי הַכִּנְתִּי עוֹגָה", הִצְטַרְפָּה צִיבִי לְמַצָּעַד הַמְשַׁבְּחִים אֶת עֶצְמָם.

"בְּעֶזְרָתִי, כְּמוֹכֵן", הִעֲרִיחַ אֶהוֹבִי בְּחִיּוֹךְ.

"וְאֲנִי לֹא הִפְרַעְתִּי לָהֶן", צִחַקְקָה צְבִיָּקִי. "וְגַם טַעַמְתִּי מִתְּבִלָּהּ"

שֶׁל הָעוֹגָה לְרֹאוֹת אִם הִיא לֹא שִׁכְחָה סֶכֶר.”

“לֹא שִׁכְחָתִי!” נֶעְלְבָה צִיבִי, “אַתָּה סֶתֶם אוֹמֵר.”

“נִהְדָּרִים אַתֶּם, פָּשׁוּט יְלָדִים טוֹבִים”, הִתְעַלְמָה סִבְתָּא מִרְעֵשִׁי הָרָקַע. “הִתְקַשְׁרָתִי כְּדִי לְסַפֵּר שְׁשִׁלְחָתִי מִתְנָה גְדוֹלָה לְכָבוֹד הַתִּיבְנִקָּת הַחֲדָשָׁה. אֶהוּבִי, אֶת שׁוֹמְעֵת? הַזְמַנִּתִּי לָכֶם מִתְנָה סִפִּיִּשָׁל בְּשִׁבְלֵכֶם, אַחַת גְּדוֹלָה וְעוֹד כַּמָּה נְחֻמָּדוֹת. אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַמִּתְנּוֹת יִגִּיעוּ אֵלֵיכֶם הַיּוֹם אוֹ מָחָר. אֲזִי תִהְיוּ, מִתּוֹקִים!”

הַטִּלְפּוֹן הִשְׁתַּתַּק בְּפִתְאוּמִיּוֹת וּצְבִיקֵי הַחֲמִיץ מִבֶּט. “רָצִיתִי לְסַפֵּר לְסִבְתָּא עַל הַסִּיּוֹם-מִסְכֶּת שְׁאַנְחָנוּ עוֹשִׂים בְּכַתָּה”, הִתְמַרְמֵר. “לָמָּה לֹא נָתַתְּ לִי אֶת הַטִּלְפּוֹן?”

“קַח”, תִּידָּ אֶלְחָנָן בְּקִנְדָּסוֹת וְתַחֵב לִידּוֹ אֶת הָאֲלֻחוּטֵי הַדּוּמָם. “מִי צָרִיךְ אוֹתוֹ עֲכָשׁוּ”, הִטִּיל צְבִיקִי אֶת הַמְכָּשִׁיר הַשָּׁחַר בְּבוֹז, וְחָזַר אֶל הַסֶּפֶר הַמִּמְתִּין לוֹ בַּחֲדָר. הַמְכָּשִׁיר נֶעְלַב, וְהִתְחַפֵּר בֶּן-רָגַע בַּעֲרַמַת הַכְּבָסִים שֶׁהִתְגוֹלְלָה עַל הָרִצָּפָה.

“מִתְנָה!” נִצְצוּ עֵינֶיהָ שֶׁל אֶהוּבִי כְּשִׁחְזָרָה לְמִטְבָּח, לְתַכְנֵן אֶת אֲרוֹחַת הָעֶרֶב הַקְּסוּמָה שֶׁהִיא תִכֵּין כְּאִשֶּׁר אִמָּא תִחְזֹר מִבֵּית הַהֶחְלָמָה.

“מִתְנּוֹת!” הִדְגִּישָׁה צִיבִי וְצָעְדָה בְּעֻקְבוּתֶיהָ לְמִטְבָּח, מִבְּקָשָׁת לְהִשְׁבִּיעַ אֶת שְׁעָמוּמָהּ בְּמַעַט פְּחִמִּימוֹת רִיקוֹת.

אֶלְחָנָן רָכַן עוֹד מַעַט לְמַרְגְּלוֹת הַסֶּפֶה. הִסִּיט אֶת גְּבוּב הַחֲפָצִים

אָנה וְאָנָה, הָרִים אֶת הַגְּלוֹת הַשְּׁקוּפוֹת לְמַחְצָה וּפָנָה בְּנִחַת לַחֲדָר הַבָּנִים.

“מָה דַעְתָּךְ, אִיזוֹ מַתָּנָה שָׁלַחָה סִבְתָּא?” בִּרְרָה צִיבִי מוֹל הַמְּקָרָר הַפְּתוּחָה.

“אוּלִי... אוּלִי מִיִּקְסָר חֲדָשׁ?” הֶעֱלְתָה אֶהוּבִי מִשְׁאַלָה מֵעַם סֵפֶר הַמַּתְכוּנִים.

“וְאוּלִי עֲרִיסָה?”

“אוּלִי עֲגָלָה חֲדָשָׁה?”

“אוּלִי תִסְגְּרִי אֶת הַמְּקָרָר וְתִרְיָמִי אֶת הַשְּׁכָפוֹל שֶׁלְךָ מִהֶרְצָפָה בְּסָלוֹן?” הִתְעַרְבַּ צְבִיקִי. “מִקֵּדֶם רָאִיתִי אוֹתוֹ שָׁם, וְעַד מָהָר הוּא יַעֲלֶם שׁוּב... חָבֵל שֶׁבִּבְקָר תִּתְחַפְּשִׂי אוֹתוֹ וְתִבְכִּי שֶׁהַמִּוֶּרֶה תַעֲנִישׁ אוֹתָךְ, הַזֹּהִיר.

“עוֹד מְעַט אֵלַי לְהָרִים אוֹתוֹ, תוֹדָה”, נִעֲנְעָה צִיבִי בְּרֹאשָׁהּ וְלֹא זָזָה מִהַמְּקָרָר. “לִפְנֵי כֵן אֲנִי רַק רוֹצָה לְהִבִּין מִי גָמַר אֶת הָעוֹגָה שְׁלִי עַד הַפְּרוּסָה הָאַחֲרוֹנָה”. צְבִיקִי חָמַק מִהַמְטָבַח בְּאִלְגֻנְטִיּוֹת. “הָעוֹגָה לֹא שְׁלָךְ”, צִינָה אֶהוּבִי, וְצָרֹר דְּפִיקוֹת מִהֲדָלֶת קָטַע אֶת הַיּוֹכוֹת הַמִּתְחַדָּשׁ.

“רָגַע, אֵל תִּפְתָּחוּ”, זָנְקָה אֶהוּבִי אֶל הַסָּלוֹן בְּהִיסְטֶרְיָה, “זוֹ בֶטַח מְלָכִי. הִיא אִמְרָה שֶׁתְּבוֹא לְהַשְׁלִים לִי אֶת הַחֹמֶר שֶׁהִחְסַרְתִּי בַתְּחִלַּת הַשָּׁבוּעַ”.

הַדְּפִיקוֹת הַתִּגְבְּרוּ וְהִפְכוּ כְּמַעַט לְמַהְלוּמוֹת, דְּפִיקוֹת לֹא
 אֶפְיָנוּיּוֹת בְּעֶלְיִל לְמַלְכֵי הַמְּנַמָּסֶת, אֶךְ אֲהוּבֵי לֹא שָׁמָּה יֵלֵב לְכָךְ
 מְרֹב לַחֵץ: "תִּרְאוּ אֵיךְ הַבַּיִת נִרְאָה! שְׁלֹא תַעֲזוּ לַפְתָּח!"